

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਟ

ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਸੋਨੀ ਜੇ.

ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1951 n

Nov. 16

1951 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਟ ਨੰ. III.

ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ IV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 11 — ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ — ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ—ਸਰਕਾਰ—ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਆਯੋਜਿਤ -

- * | (1) ਕਿ ਪੂਰਵ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼-
ਵੈਟਿਵ ਡਿਟੈਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅਵਧੀ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ
ਮਿਆਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ
ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (2) ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼
ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।
- (3) ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ
ਅਥਾਰਟੀ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਧਾਰਾ 11 ਟੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ
ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ
ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਰ

ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (1),

ਅਸਹਿਮਤੀ.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 491, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲਾ ਬਾਲਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਾਲਾ ਹਰੀ ਸਾਹ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰੋਪਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ

ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਚਆਰ ਸਚਦੇਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

Sundar Singh

ਆਰਡੀਐਫਬੀ

v.
The State

Bhandari J. *ⁿ

ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
ਅਰਥਾਤ-

- (1) ਕੀ ਪ੍ਰੀਵੈਂਟਿਵ ਡਿਟੈਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (2) ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ?

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਇੱਕ ਹਰੀ ਸ਼ਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 26 ਜੂਨ 1951 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ, ਭਾਵ 25 ਸਤੰਬਰ 1951 ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। 30 ਜੁਲਾਈ 1951 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਜੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ 25 ਦਸੰਬਰ 1951 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੈਂਸ਼ੀਅਲ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ v*? ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡੈਟਨਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਕਰਨ

ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ* ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ: ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ
ਰਾਜ

ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਭੰਡਾਰੀ ਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ 25 ਸਤੰਬਰ 1951 ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ-ਵਿਨਸ਼ੀਅਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 25 ਦਸੰਬਰ 1951 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋ ਹੁਕਮ-ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਉਹ ਡੀ-ਟੇਨੂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਆਧਾਰ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਤੇ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਬੁਲਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ' ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੂਲ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ - ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ

Sundar Singh
u.
The State
Bhandari J.

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਕਿ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰ 'ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ' ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋ ਹਨ। ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਜੋ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

1950 ਦਾ ਐਕਟ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ - ਹੈ।, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ detenu ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

specified in the statute and that the appropriate Sundar Singh

v.
The State

Bhandari

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਉਪਰੋਕਤ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਮੁੜ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ii, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (I) ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, (2) ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ (ਸੈਕਸ਼ਨ 9) ਅਤੇ (3) ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ (ਸੈਕਸ਼ਨ 11) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਟੇਨਿਊ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ. ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ "ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਥਾ" ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੋ। ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਜੋ 'ਕਾਰਵਾਈ' ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ

ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਈ "ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਐਸਟੇਟ ਐਨ ਐਨਜੀ ਐ ਐ ਆਰਡਰ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਡੀ ਭੰਡਾਰੀ ਜੇ. ਟੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ 25 ਦਸੰਬਰ 1951 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ।

ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੇਰੇ ਜਵਾਬ ਹਨ।
(1) ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੈਨਟਿਵ ਡੀ ਟੈਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਿਆਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 11, ਅਤੇ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ) ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੇਂਟ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ